

RIJEČ UREDNIŠTVA

Mjeseci rujan i listopad, tradicionalno su već razdoblje posebne živahnosti. Život počinje iznova teći svojim normalnim tokom: završili su godišnji odmori, započela je školska godina, kupuju se školske knjige, sprema se zimnica. Ovo su ujedno i dani kad se u većini naših župskih i vjeronaučnih zajednica ponovno, nakon višemjesečne ljetne stanke, započinju redoviti vjeronaučni susreti – vjeronauk za učenike osmogodišnjih i srednjih škola, kao i za studente. U mnogim župama nova vjeronaučna godina započinje na, osobito u tom smislu pripremljenu, „katehetsku” nedjelju. Ove je godine taj početak na poseban način bio označen i nezaboravnim događajem NEK-a u Zagrebu i Mariji Bistrici.

Na početku neke aktivnosti obično se pitamo kako ćemo je privesti kraju. Postavlja se pitanje planiranja, sadržaja, modela, udžbenika i pomagala. Doista, u radu s mladima, pa tako i u pastoralu mladih, postoji potreba za stvaranjem određenog odgojnog plana, u kojem će doći do izražaja sasvim određeni i jasni stavovi. U tu su svrhu u svijetu već poodavno poduzete sasvim konkretne mjere, što je sve izrečeno u brojnim dokumentima bilo opće bilo mjesnih Crkava. Dovoljno je u tom smislu spomenuti „Opći katehetski direktorij”, odnosno, za naše prilike prvi dokumenat domaće Crkve koji se bavi ovom problematikom: „Radosno navještanje Evanđelja i odgoj u vjeri”. Dok s jedne strane preporučujemo pastoralnim radnicima čitanje i proučavanje ovih i srodnih dokumenata i dok očekujemo da se u našoj Crkvi pojave novi, već najavljeni dokumenti i programi za katehizaciju, ne možemo a da se ne pitamo: Što sada? Naime, dok svi ti planovi i dokumenti ne budu izrađeni i objavljeni, treba li čekati ili raditi? Svatko će se od nas složiti da je djelovanje neophodno potrebno, a to nam uostalom pokazuju i toliki naši pastoralni radnici svojim samoprijegornim zalaganjem na polju katehizacije i pastorala. Često se puta u tom smislu postavlja i pitanje: što, gdje, kada?, posebno s obzirom na katehiziranje mladih. Katehizacija stavlja dakle katehete i katehistice pred sasvim konkretne i neodgodive probleme, koje treba odmah rješavati, situacije u kojima se trebamo već danas snalaziti.

Današnje je vrijeme u cijelom svijetu razdoblje krize kulture. Mladi ljudi oduvijek, a osobito danas, posjeduju istančani kritički smisao kojim procjenjuju aktivnosti i djelovanje starijih, svijet oko sebe. Animatori vjeronaučnih susreta i pastoralni radnici nerijetko su u napasti da se, opterećeni tolikim tekućim poslovima i mnogostrukim brigama, prepuste tzv. pastoralnoj improvizaciji i doktrinalnom dilentantizmu. Međutim, u isto smo vrijeme svi svjesni osobite odgovornosti svih članova Crkvene zajednice, a s obzirom na katehizaciju, u posebnom smislu odgovornosti kateheta i katehistica, za odgoj mladih naraštaja u vjeri. Naravno, konkretna situacija, svijet koji se neprestano mijenja, nedovoljna jasnoća pojma „mladi” (s obzirom na vremen-

sko razdoblje koje taj pojam obuhvaća), kao i kritičnost današnje mlade generacije, sve to otežava jedan ozbiljan pristup katehiziranju. I dok smo s jedne strane svjesni da odgajati mlade u vjeri danas ne znači samo pomoći im da se čim više suobličje Isusu Kristu u svojim mislima, nego također i da dublje upoznaju svoju osobnu vjeru, a to stoga kako bi se mogli otvoriti drugima trudeći se neprestano oko poboljšanja vlastitog ponašanja u svom konkretnom životu, isto tako nailazimo i na sasvim konkretne poteškoće i zapreke. Ne radi se tu samo o pitanju kako zadovoljiti glad mlade generacije za istinskim i autentičnim vrednotama, kako im otkriti bogatstvo koje se krije u susretu s Isusom Kristom, što je u čistoj suprotnosti s činjenicom bijega od konkretne stvarnosti odnosno od neodgovornosti, a ovo su također česte pojave u životu današnjeg mladog čovjeka. Mi kao katehete i odgajatelji u vjeri trebamo naime pomoći vjeroučenicima—katehizantima, da čim više zažive osnovnu i životnu integraciju vjere i života. U tu svrhu treba voditi brigu i o stvarnosti, o okolini u kojoj katehizanti žive. Međutim, treba istovremeno imati na umu i da je vjera slobodni čovjekov čin.

Nama koji smo na ovaj ili onaj način uključeni u katehezu i katehizaciju, u potpunosti je jasno da je u činu vjerovanja ipak u mnogočemu neizostavno uključeno i ljudsko djelovanje, ljudski napor i zalaganje. A to sve skupa uključuje i stvaranje određenog plana i programa, kao i izabiranje određenog modela u konkretnom katehiziranju. Dok s jedne strane, kao što smo već rekli, treba uzeti u obzir činjenično stanje, stvarnost koja nas okružuje, potrebno je također na naš ljudski način pomoći Božjem djelovanju u nama samima i u katehizantima. U tom smislu i ovaj časopis želi pomoći svima koji su zaposleni u katehizaciji. Kao što se iz sadržaja može razabrati, i ovaj broj „Kateheze” posvećen je problematici katehizacije mladih. Dok smo u prva dva broja nastojali s općenitog stanovišta promatrati probleme katehizacije mladih, u ovom broju pokušavamo ući u srž sasvim određenih i konkretnih problema i predložiti odgovarajuća rješenja. Naravno, i ovdje treba uzeti u obzir narav i stil ovog časopisa. Nije tu riječ toliko o gotovim receptima, koliko o smjernicama i putokazima.

Studija je ovog puta posvećena problemima programacije, ukazujući nam u čemu je glavni problem, odnosno koji su glavni mogući načini njegova rješavanja. Ukoliko želimo dosljedno slijediti načelo suvremene katehetike o potrebi vjernosti Bogu i čovjeku, svakako će nam koristiti i članak koji nam ukazuje na mogućnost upotrebe književnih ilustracija u katehezi, posebno u radu sa srednjoškolcima. To može biti od osobite koristi katehetama koji ionako muku muče s programacijom i odabiranjem sadržaja za katehizaciju dotične dobi, a koristit će i samim katehizantima. Naime, i ovo je također jedna mogućnost da, dok s jedne strane nastojimo ostati vjerni Bogu i čovjeku u svojim postavkama i načelima, u isto vrijeme ukažemo mladima na sasvim konkretne primjere razmišljanja koji nas vode u tom pravcu. Naravno, i ostali članci usmjereni su u tom pravcu. Tako nas autori podsjećaju na opća svojstva mladosti: stabilizacija vitalnih nagona i završetak psihoseksualnog razvoja. Brze promjene u današnjoj civilizaciji jedan su od uzroka što današnji mladi često puta pokazuju kako im nedostaje unutarne čvrstoće, jasnog pogleda u budućnost i, što je za nas posebno važno, osjećaja za vjerske vrednote. Bit će stoga zanimljivo vidjeti i „kojim su putem mladi upoznali Krista?” Isto se tako postavlja i pitanje izabiranja odgovarajuće metode u katehizaciji. Uz pojedina iskustva iz prakse, naći ćete u ovom broju i prikaz o ovogodišnjoj Katehetskoj ljetnoj školi u Zadru. Ovaj se skup sve više iskazuje kao posebno važan oblik permanentne formacije naših pastoralnih djelatnika iz prakse, a ovogodišnja tema „Kateheza i liturgija”, umnogičemu je pobudila i probudila zanimanje sudionika ovog sastanka.

Nadamo se da će Vam i ovaj broj „Kateheze” pomoći u što uspješnijem i plodonosnijem rješavanju ovih i sličnih poteškoća. U tom smislu želimo svim čitateljima, kao i svima koji su aktivno zauzeti u našoj katehizaciji, puno uspjeha!

UREDNIŠTVO